

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

ถวายทองคำคู่โล่ เป็นรางวัลหลวงตา

วัดป่าอุดมมงคล อ.นครไทย และวัดป่ากุสุลธโร อ.ภูเรือ รวมกันถวายทองคำน้ำหนัก ๕ บาท เรากำลังจะเตรียมส่งโยมให้ไปทานิมนต์พระตามกระต๊อบกระต๊อบที่อยู่
ในบริเวณวัดนี้ ตามร่มไม้อยู่กระต๊อบ ๆ ออกมารวมกันนี้ กุสลา ธมฺมา มาติกาให้ทองคำ ทองคำสลบไปได้ ๓ วันแล้ว วันนี้ฟื้นขึ้นมา เป็นอันว่าให้หยุดนะ อย่าไปนิมนต์พระ
มา เรียกว่าทองคำฟื้นแล้ว ให้บอกกันนะ วันนี้ได้ ๕ บาท ขาดไปสองวัน ไม่มีสักสตางค์
เลยนะ วันนี้ขึ้นมาแล้ว

พอพูดเรื่องนี้แล้วก็ทำให้เราคิด อันนี้ก็แล้ว ๆ เหมือนกันนะ ได้ยินมาแล้ว ๆ
พวกคณะกรรมการอะไรที่เขาจะให้รางวัลหลวงพ่อว่าชนะอะไร(สำนักงานคณะกรรมการ
การวัฒนธรรมแห่งชาติ) ว่าไป เอามาอ่านซี ทางโน้นก็จะเริ่ม ทางนี้ก็จะเริ่มรับกันวันนี้
(สำนักงานคณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ ร่วมกับหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน
ได้พิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับรางวัลประเภทโครงการ คือ โครงการผ้าป่าช่วยชาติ
ของ หลวงตามหาบัว จากการทำวัฒนธรรมไทยสู่ภัยเศรษฐกิจมาใช้ในการดำเนินกิจ
กรรม) อันนี้เป็นทางคณะกรรมการตะกั๊นนะ เป็นความเห็นดีเห็นชอบให้เราได้รางวัล

ที่นี้คณะกรรมการนี้เป็นคณะกรรมการอยู่ในท่ามกลางประเทศไทยด้วย หลวง
ตาซึ่งเป็นผู้ชนะเลิศนี้ก็อยู่ในท่ามกลางประเทศไทยด้วย เพราะฉะนั้นหลวงตาจึงอยาก
จะขอเรียกร้องหรือขอขอบิณฑบาต รางวัลที่จะมาให้หลวงตานั่น อย่างอื่นอย่างใดเราก็
ขอบคุณอนุโมทนา แต่ถ้าได้ทองคำมาเป็นชิ้นเป็นอัน มาให้เป็นรางวัลหลวงตา สมชื่อ
สมนามว่าชนะเลิศนี้ หลวงตาจะรับอย่างเลิศเลย ว่า ได้ทองคำเป็นประวัติศาสตร์ เป็น
รางวัลของหลวงตาบัวที่ชนะเลิศ แล้วครอบทั่วประเทศไทยของเรา ทองคำนี้เป็นเกียรติ
อย่างมากทีเดียว ประวัติศาสตร์ไม่เคยมีที่จะเอาทองคำมาให้เป็นเกียรตินะ

ที่นี้ชาติไทยของเราเวลานี้กำลังนำชาติ มีหลวงตาบัวเป็นผู้นำ อยู่ ๆ ก็ไม่นึกไม่
ฝันว่าจะได้รับรางวัลชนะเลิศ เราเลยยินดีคว่าใส่ทองคำชนะเลิศมาเป็นรางวัลเลยนี้
เหมาะสมมากที่สุด อันนี้เพียงแต่ว่าประกาศแถลงแล้ว ๆ ไปอย่างนั้นก่อน ถ้าได้ทองคำ
มาเป็นรางวัลของหลวงตาชนะเลิศแล้ว สมเกียรติชาติไทยของเราด้วย และชาติไทยของ
เราราวนี้เป็นประวัติศาสตร์ด้วย หลวงตาซึ่งเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายก็จะภาคภูมิใจเป็น
อย่างมาก เกิดมาตั้งแต่พ่อแม่หลวงตาบัว พ่อแม่หลวงตาบัวเองไม่เคยตั้งยศให้นะ
แล้วเวลานี้เป็นชาติไทยของเราตั้งยศให้ด้วย จึงขอให้ได้ยศที่สูงที่สุดสมเจตนาของเราที่
มุ่งต่อชาติบ้านเมืองอย่างเต็มใจว่า ขอให้ได้ทองคำเป็นรางวัลชนะเลิศ เอาละพอ

นี่เป็นเจตนาของหลวงตาจริง ๆ นะ พอได้ทราบว่าจะมอบอะไรให้เป็นที่ระลึก เป็นรางวัลนี้ เราในนามของการเป็นผู้นำแห่งชาติ เราจึงได้ระลึกถึงทองคำที่เป็นจุดหมายของคนทั้งชาติอยู่ในจุดนี้ เลิศเลออยู่จุดนี้ เราเป็นผู้นำก็นำเพื่อจุดนี้ จะยกเข้าสู่คลังหลวง ให้เลิศเลอในชาติไทยของเรา เพราะฉะนั้นเวลาจะมีรางวัลทั้งที่ที่เกิดมาในชาตินี้ เราก็ออยากได้รางวัลประเภทนี้ คือทองคำ เป็นโล่เลยเชียวนะ เคียงข้างโล่นั้นที่เขาให้รางวัลตามเกียรติยศทั่ว ๆ ไป แล้วที่นี้ก็เอาโล่ของเราทองคำชิ้นอีกทีหนึ่ง เหมาะมากทีเดียว อันนี้เราก็เสี่ยงบุญเสี่ยงกรรมเกียรติยศชื่อเสียงของชาติไทยเราด้วย เสี่ยงบุญเสี่ยงกรรมของหลวงตาบัวจะพอมีสักกับเขา ได้ทองคำเป็นรางวัลอย่างไรหรือไม่ด้วย

เป็นอย่างนั้นจริง ๆ แล้ว โอ๊ย ดั่งนะ ดังทั่วโลกจะว่าอะไร ทั้งหลายเราก็ไม่ได้ประมาท เป็นธรรมดาเกียรติยศที่นิยมกัน เป็นเรื่องสากล แต่เรื่องทองคำมาเป็นรางวัลนี้ยังไม่เคยมี เราอยากจะได้สิ่งที่ไม่เคยมี ทั้ง ๆ ที่มันมีอยู่ในโลกนี้ อยากให้สิ่งที่มีอยู่ในโลกนี้ที่ใครว่าไม่เคยมีให้เป็นรางวัล เราอยากได้อันนี้มาเป็นรางวัลคือทองคำ ตรงนี้จะเป็นจุดเด่นมากและกระเทือนทั่วโลกเสียด้วยนะ ชาติไทยของเราได้ยกรางวัลให้แก่ชาติของตน โดยมีศาสนาเป็นผู้นำ เป็นทองคำสว่างขึ้นมาในท่ามกลางแห่งชาติไทย หลวงตาบัวจะสาธุตั้งแต่ยังไม่ได้รับรางวัลจะว่าอะไร

นี่ละที่เรียกว่าแปลกกว่าเขาบ้าง ก็ต้องให้แปลกจริง ๆ เอาทองคำออกหน้าเลยแปลกมาก ไม่เคยมีในประเทศไทยเรา เราพอใจอย่างมาก อันนี้เป็นความมุ่งหมายของเราที่เป็นผู้นำในการช่วยชาติ หากว่าได้สิ่งอะไรที่จะเป็นที่ระลึก เราก็ออยากได้อันนี้ซึ่งเป็นหัวใจของชาติไทยเราขึ้นเด่นในท่ามกลางแห่งชาติไทยของเราแล้ว จะกระเทือนทั่วโลกนะ เราอยากได้อันนี้ เราไม่อยากจะด้วยความโลภแบบโลภนะ อยากได้เป็นคุณธรรม จะประกาศก้องขึ้นเป็นเวลานานทองคำที่ว่านี้นะ จะได้มาเป็นรางวัลสำหรับหลวงตาบัวนี้ โอ้ จะประกาศก้องกังวาน หลวงตาบัวนอนหลับดีไม่ตีไหลไปเลยก็ได้ ดีใจมากว่างั้นเลย

ถ้าหากว่าคณะกรรมการพิจารณากันอย่างทีหลวงตาบัวว่านี่แล้ว หลวงตาบัวจะขออนุโมทนาตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปเลย นี่เพียงเกริ่น ๆ เพียงเผด็จให้พี่น้องชาวไทยทั้งชาติเราได้ทราบทั่วหน้ากันว่า จุดไหนเป็นจุดเด่นในการมอบรางวัลคราวนี้ จุดเด่นก็คือพุทธศาสนาออก คู่เคียงหรือตามรอยพระบาทมาก็คือหลวงตาบัว นี่ที่เด่น อันที่สามก็ประเทศไทยเราทั้งประเทศ นำประเทศไทยของเราทั้งประเทศ จะได้อะไรเป็นเครื่องหมายที่เด่นสมชาติไทยของเราเป็นชาติที่มีเกียรติมาดั้งเดิม ก็คือทองคำว่างั้นเลย เอาลงนี้ ไปไหนก็ไม่ไป สนามอะไรไม่ลง ลงจุดทองคำ อันนี้เด่นมากทีเดียว

ขอเรียนให้พี่น้องชาวไทยเราทราบทั่วหน้ากัน จุดมุ่งหมายของหลวงตาบัวที่ได้รางวัลในคราวนี้ อยากได้ทองคำเป็นที่หนึ่ง ในคำที่ว่าอยากได้ทองคำเป็นที่หนึ่งนี่คือหัวใจของชาติ คำว่าทองคำเป็นที่หนึ่งนี้ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้คิดอย่างถึงใจทุกคน ๆ ด้วยกัน จะรวมมามากน้อยเพียงไรก็ตาม มาเป็นรางวัลเพื่อชาติไทยของเราจะเป็นจุดเด่นมากที่สุด สมความมุ่งหมายของหลวงตาที่พยายามตะเกียกตะกายช่วยพี่น้องทั้งหลายมาอย่างสุดหัวใจเลย ถ้าได้ทองคำมาเป็นรางวัลแล้วหลวงตาบัวจะสุดยอดในหัวใจนี้ เรียกว่า สมความมุ่งหมายแล้วว่จั้นเถอะ

ที่เรียนให้ทราบนี้เรียนทั่วประเทศไทยนะ ไม่ใช่ผู้หนึ่งผู้ใด รวมตัวกันเข้ามา ได้ทองคำเป็นรางวัล อันนี้จะเด่นมากที่สุดเลยเทียว ให้พี่น้องชาวไทยเราทราบทั่วกัน หลวงตาบัวอยากได้รางวัลเป็นทองคำ ถ้าจะตามมาอันที่สองเราก็ไม่ว่านะ เรายังอนุโมทนาเป็นลำดับที่สองมา คือ ดอลลาร์ ได้ดอลลาร์มาแล้วไล้ไอนั้นมันออก มันป่วนเปี้ยนอยู่นี้มากนัก ไล้ชาน้ำมันเลย ไอนั้นไม่ว่าใคร ว่าไอนั้นเฉย ๆ ไล้มันออกมันป่วนเปี้ยน แต่พวกเราสู้กันดี ไอนั้นมันป่วนเปี้ยน

พาหลานเอาทองมาถวายเจ้าค่ะ

เอามา เท่าไร ๕ บาทเหรออ

๒ ค่ะ

เรานี้มันจิตด่วนเกินไป ต้องถอยละ เหยียบเบรกก่อน มันฟาดคันเร่งเลย ยังไม่ได้ติดเครื่องรถ เหยียบคันเร่งแล้ว มันพุ่งขึ้นไป ๑๐ บาท ๆ เลย เลยหนองกะปาดไปหนองกะปาดเขาเพียง ๕ บาทเท่านั้น นี่เราฟาดถึง ๑๐ บาท เหยียบหัวหนองกะปาดไปเลย

อันนี้เป็นภาระกระเทือนจริง ๆ นะ กระเทือนฝ่ายเป็นมหามงคลแก่ชาติไทยของเรา ที่ว่านี่นะ ว่าในจุดสำคัญแห่งชาติไทยของเรา แล้วก็มาให้รางวัลแก่ผู้นำเสียด้วยนี่ละที่มันต้องให้เด่นแล้วเหมาะสมมากนะ เอ้า รวบรวมนะทองคำที่จะมาให้เป็นรางวัลของหลวงตาบัว พี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทย ให้รวบรวมทองคำได้คนละ ๙ บาท ๑๐ บาท ๒ กิโล ๓ กิโล เราเอาทั้งนั้นแหละ เราไม่ว่ามีน้อยไปมากไป เอาทั้งนั้นแหละว่าจั้นเลย ๙ บาท ๑๐ บาท ๓ กิโล ๕ กิโล เอาทั้งนั้นว่จั้นเลย ให้มันเด่นชิ ทองคำเราคราวนี้จะมาเด่นที่จุดได้รางวัลชิ

จุดนี้เด่นมากนะ ถ้าทองคำเราเข้ามาสู่จุดนี้แล้ว เรียกว่าเด่นมากชาติไทยของเรา ไม่มีอะไรเด่นเท่านี้แหละ ในการช่วยชาติคราวนี้อันนี้จะเด่นมาก กระเทือนทั่วประเทศไทย แต่ก่อนก็ออกแล้ว แต่อันนี้จะกระเทือนมากอยู่นะ เพื่อเทิดชาติไทยของเราให้เด่นขึ้น เราจึงต้องการอันนี้ให้เป็นจุดเด่นแห่งชาติไทยของเรา วันนี้ก็เอานี้เป็น

กัณฑ์เลยละนะ ไม่ทราบจะเทศน์อะไร เพราะเทศน์นี้ก็เพื่อชาติบ้านเมืองของเรา เพื่อ
 อรรถเพื่อธรรมต่อชาติบ้านเมืองของเรา วันนี้ก็เข้าจุดใหญ่เพื่อชาติไทยของเราทั้งชาติ
 ได้พากันพินิจพิจารณา ให้เห็นจุดอันสำคัญแห่งชาติไทยของเราในคราวนี้ คือคราวที่ได้
 ทราบแล้ว ๆ มาว่า หลวงตาจะได้รับรางวัลที่หนึ่งใช้ใหม่ ว่าชนะเลิศ ชนะเลิศก็มี ชนะ
 ไม่เลิศก็มี ชนะเพื่อแพ้กี้มี ชนะเลิศก็ต้องอย่างนี้แหละ เลิศ สมแล้วชนะเลิศของศาสนา
 เป็นผู้นำ ต้องเลิศอย่างนี้

ชนะธรรมดาก็ดังที่เราเห็นกันไป ชนะแต่ไม่เลิศนี้ก็เหมือนหมากัดกัน ตัวแพ้ว
 ชนะไม่มีตัวไหนเลิศ คือหมากัดกัน อย่างนี้อ่าให้มันแพ้นะแบบหมากัดกัน ใช้ไม่ได้
 เข้าใจหรือ ชนะเพื่อแพ้ นี่เรียกว่าแพ้ หมากัดกันแพ้ทั้งนั้นละ ไม่มีตัวไหนชนะ มีแต่ตัว
 แพ้ทั้งนั้น ยิ่งให้ไปกัดกันที่รังต่อด้วยแล้ว โอ้ย เสียงลั่นเลย เราไม่ลืมนะ หมามันขี้เยี้ย
 ๆ อยู่นี่นะ เราเห็นด้วยตา เพราะฉะนั้นถึงได้มาพูดสด ๆ ร้อน ๆ ซิ กัดกันอีกทีก ฟาด
 กันแย่งอาหาร เพราะความโลภ ตะกละตะกลามในอาหาร ฟาดกันไปเข้าไปหารังต่อ
 ใหญ่ซี้ รังต่อใหญ่มันก็แตกออกมา ไล่ต่อยหมาเหล่านี้

โอ้ย เสียงลั่น กัดกันไม่ทราบตัวไหนแพ้ชนะ ฟังเสียงร้องแฉิ่งก๊ก ๆ เต็มวัดเต็ม
 วา ไปอยู่ที่ไหนก็ตาม เจียบ ๆ นะ ร้องแฉิ่ง ๆ ขึ้น เดี่ยวตัวนี้ร้องแฉิ่ง ๆ ขึ้น คือพิษมัน
 ขึ้น เข้าใจไหม เวลาพิษมันตีขึ้นมาตัวไหนอยู่ที่ไหนร้องแฉิ่งก๊ก ๆ อยู่ทั่ววัดทั่ววา นั่นนะ
 ต่อฟาดหมา แพ้แบบนี้ ออยากแพ้แบบต่อฟาดหมาหรือ เอาละวันนี้ไม่พูดอะไรมากละ
 เอาอันนี้ให้เป็นคติแก่บรรดาพี่น้องชาวไทยเราทั่วหน้ากัน ต่างคนต่างเชิดนะ

คราวนี้เป็นคราวสำคัญคราวหนึ่งที่จะมอบรางวัลในจุดกลางแห่งชาติไทยของเรา
 ขอให้ได้สิ่งที่เป็นที่พึงใจ เป็นที่เด่นชัดประจักษ์ต่อชาติไทยของเราและทั่วโลก ให้ได้
 ประจักษ์ด้วยการมอบทองคำ เป็นคู่เคียงกับโล่ที่จะมามอบรางวัลชนะเลิศให้หลวงตา
 บัว หลวงตาบัวจะเป็นที่ภูมิใจเป็นอย่างมาก แล้วต่อไปนี้ก็ให้ศีลให้พรอนุโมทนากับ
 พี่น้องทั้งหลาย ที่จะมอบทองคำมาเป็นคู่เคียงกับโล่ ให้เป็นรางวัลแก่หลวงตาบัวใน
 ขณะเดียวกันนี้ด้วยนะ จะให้พร

เมื่อวานนี้ก็เอาอีกแล้ว วันที่ ๗ เมื่อวานนี้ทองคำได้ศูนย์ ติดศูนย์มาตลอดได้
 สามวัน วันนี้ฟังมาพื้น ได้ ๗ บาทแล้ววันนี้ พื้นแล้ว ดอลลาร์ได้ ๕๖ ดอลล์

มาเมื่อไรสารคามนะ

มาถวายทองหลวงตา

ไหนล่ะ เอามา ๆ ถวายทองหรือ มา

ท่านเจ้าอาวาสวัดวังเลิงเจ้าค่ะ

วังเลิง เอามา

กำลังมาค่ะหลวงตา ตามกันมาอยู่เจ้าค่ะ

ได้ฟังประกาศเรื่องทองคำ

ได้ฟังน้อย ๆ ค่ะ

(เสียงหมาเห่ารบกวน) โอ๊ย ไปตีปากหมาสักหน่อย หมาเห่าบ่จบ ครั้นได้เห่าบ่สู้ จักศัพท์จักแสง เว้าชะ ฟังเสียงอีกทีก กูจะเอาต่อมาวางไว้ให้มันหลงเสียง มันคือโพดแท้หมาหมูนี่ พุดอะไรไม่รู้เรื่อง เนะ มันเห่าขึ้นแล้ว (เสียงเห่าไม่ขาดระยะ) จักมันเห่าอึหยังเลยจับได้

วังเลิงดูเราจะไปเทศน์สองเทีอบ ไปเทศน์ในงานศพ แล้วก็ไปเทศน์ช่วยชาติ ไปที่ไหนหลวงตาบ่จะออกหน้าเลยนะ แม้ที่สุดเพียงเห็นรถเราผ่านมา เราไปในงานนั้นแหละ พอรถเราผ่านมา โอ้ ท่านอาจารย์มหาบัว มาแล้ว วันนี้พวกเราทั้งหลายจะได้ฟังเทศน์ นู่นนะ ขึ้นแล้ว จะได้ฟังเทศน์ ไม่ทราบว่าจะไปเทศน์หรือจะไปตีหน้าผากคนก็ไม่รู้ เป็นอย่างนั้นนะ เรื่องเทศน์นี่พิลึกจริง ๆ พุดถึงเรื่องเทศน์ไม่เคยได้เล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟังนะ เราบวชมาในศาสนานี้เรามีจันตรอกเต็มเหนี่ยว ครั้งนั้นก็ไม่มี ผังลึกมากนะ บ้านหนองแวงนี่ ไกลที่ไหน พอแยกจากดงเค็งนี้ ตัดไปทางบ้านหนองแวง ออกไปทางบ้านโพนทอง เขาเรียกบ้านหนองแวง บ้านนั้นละ

เราก็อยู่วัดโยธานิมิตร ฟังบวชเสียด้วย ได้พรรษาเดียว เราไปอ่านดูที่แรกเรานึกว่าสองพรรษา ได้เป็นหัวหน้าไป คือธรรมดาไปสวดมนต์ในงานต่าง ๆ ก็ต้องมีหัวหน้า ๆ ไซ้ใหม่ละ ที่นี้พระก็ถูกนิมนต์ไปที่นู่นที่นี้หมด บ้านนี้ก็มาถูกเรา ท่านพระครูให้เราเป็นหัวหน้าไปสวดมนต์ทำบุญข้าวเปลือกเขา เราก็ อู๊ย ทำไงบวชได้พรรษาเดียว เป็นหัวหน้ายังงัยกันน้ำ ก็ยังไม่หนักมากนะ คิดวิตก คิดแต่ว่าสวดมนต์แล้วก็เสร็จสิ้นไป เรามีหนังสือเล็ก ๆ เล่มหนึ่งเทศน์ประมาณ ๑ กัณฑ์จบพอดี ดิตยามไป หากเวลาจำเป็นก็จะเอาอันนี้ออกแก้ปัญหาคความจำเป็น

พอดีตอนเข้ามาเขาถวายทานอะไรเรียบร้อยแล้ว เขาก็นิมนต์เทศน์ เราก็จัดเอาหนังสือนี้ออกมาเทศน์ นึกว่าเสร็จสิ้นไปแล้ว ที่นี้ผ่านไปก็ไม่ค่อยหนักเท่าไร อ้าว เอาอีกแล้ว พวกหนึ่งแห่กันมาอีกแล้ว มากี่ว่า โอ๊ย ไม่ทัน ๆ ทำยังไง ท่านเทศน์จบแล้วเหอจบแล้ว พุดแปลกเสียด้วยนะ เหมือนว่าพุดตีหน้าผากเราอีกด้วยนะ โอ๊ย เทศน์จบแล้วก็ไม่ยากอะไร ให้ท่านฉันทเพลเสียก่อนท่านก็เทศน์ให้ฟังเองยากอะไร ผู้พุดมันพุดง่ายนะซี ใ้อผู้เทศน์นั้นซี พอว่ามันยากอะไรเท่านั้น เรา โอ๊ย หัวอกมันคับเลย จะได้เทศน์อีก หนังสือเล่มนี้มันก็หมดแล้วจะทำไง โอ๊ย ไม่มีสิมะ มันคับแค้นไปหมดในหัวอก ฉันทนมม เข้าโฉบ (นมมทำจากข้าวเหนียวหนึ่งตากแดดใช้ทอดด้วยน้ำมัน) เขาเรียกนมมนางเล็กนางแลดนะ เหาอยากฟาดฮอดนมมพวกนี้ เวลามันเคียดพอ ๆ กันนะ เขาว่าให้ท่าน

ฉันเพลเสียก่อนค่อยให้ท่านเทศน์ให้ฟังยากอะไร ไม่ยากซิผู้ไม่เทศน์ ใ้ผู้เทศน์มันจะตายนั้นซิ มันตายหรือยังไม่รู้ เราอยากตามฆ่ามัน

ที่นี้พอเสร็จแล้วเขาก็ให้เทศน์จริง ๆ โอ้ย มันคับแค้นในหัวใจ นี่ละครวนี้เป็นครั้งที่หนึ่งเลยในชีวิตของพระ เราพูดให้ฟังเต็มบทเต็มบาทนะ ฉันขนนางเล็กแผ่นเดียวนั้นครั้งก็ไม่หมดนะ มันคับมันแค้นมันกลืนไม่ลง คิดหาตั้งแต่เทศน์ จะเทศน์อะไรให้เขาฟังก็ฟังบวชได้พรรษาเดียว จะเอาอะไรเทศน์ให้เขาฟัง เราก็คือหน้าหน้าเป็นหน้าทีโดยตรงเสียด้วยซิ พอเสร็จแล้วเขาก็ให้เทศน์ นึกไม่ได้ เพราะตอนนั้นพรรษาเดียวยังไม่ได้นักธรรมตรีนี่นะ ยังไม่ได้เรียนนักธรรมตรี เรียนแต่สวดมนต์ ปาฏิโมกข์ให้จบเรียบร้อยอันนี้ ปีหลังต่อไปจะเรียนนักธรรมตรีเราว่าอย่างนั้น นี่ยังไม่ได้เรียนนักธรรมตรีจะไปได้ภาษิตมาจากไหนก็ไม่รู้ละ พอยกขึ้นเป็นกัณฑ์เทศน์ว่าฉันเถอะนะ

จิตเต สงกสิฏฐะ ทุคคิติ ปาฏิกขุขา ไม่ลืมนะ ใ้ ผิงลิกมากนะ จากนั้นเขาก็นิมนต์เทศน์ โอ้ย บินตายนะ เวลามันจนตรอกจริงมันก็บินเหมือนกันนะ พอเทศน์จบแล้ว หน้าหนาวนะ เดือนพฤศจิกายน โอ้ย เหงื่อแตกหมดเลย นี่ชายโง่ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง นี่เป็นชีวิตของเรา ในชีวิตของพระเรามีครั้งที่ผิงลิกมากที่สุดเลยนะ พอขึ้นไปเทศน์เหงื่อไม่ทราบว่ามีมาจากไหน หน้าหนาว ๆ นะเปียกหมดเลย โถ มันจะตายมันเป็นอย่างนี้คนเรา พอเทศน์จบลงแล้ว เสร็จงานเขาแล้วก็ออกมา พวกที่รอเราก็คือพวกเพื่อนเดียวกัน พอออกมาแล้ว (โ้ เทศน์ดีนะ) อยากตายซิเราว่าอย่างนั้น เราโมโห อยากตายอย่ามาพูดนะ (อีหลี) ฮ่วย ยังอยากตายอยู่หรือ คนกำลังโมโหสุดขีด

พอออกมาแล้วก็มาค้นหนังสือท่านเจ้าคุณอุบาลี กัณฑ์เทศน์กัณฑ์หนึ่ง ค้นออกมาเอากัณฑ์ที่เราชอบใจ ท่องเหมือนปาฏิโมกข์ คล่องยิ่งกว่าปาฏิโมกข์อีก เอ้า ที่นี้ไปไหนไม่ตาย กูจะฟาดกัณฑ์นี้ขึ้นเลย เวทีไหนก็ตามกูจะเอากัณฑ์นี้กัณฑ์เดียว ที่นี้พอเรียนกัณฑ์เทศน์จบคล่องปากแล้วเลยไม่ได้เทศน์นะ ออกจากนั้นก็ออกหนีไปเลยจนกระทั่งปานนี้กลับมา แล้วกลับมาเคียดแค้นยังไม่หายเวลานี้ เดินผ่านเข้าไปบ้านหนองแวง ดูเปิดดูไก่อ ดูหมูดูหมา ผู้คน เราจะเอาให้แหลกหมดเลย เราเคียดแค้น มันโมโหจนกระทั่งปานนี้ยังไม่ได้หายนะ นี่ละมันขบขันเรื่องคนอกจะแตกเทศน์ไม่ได้ มันก็เทศน์ไปได้แหละ ได้พรรษาเดียว โอ้ย มันก็แปลกอยู่ หมูเพื่อนมาเล่นเสียด้วยนะ โ้ เทศน์ดีนะ อยากตายซิ เราว่าอย่างนั้นเราโมโห

นี่ละครวี่แรกนะ ในชีวิตของพระเรามีนี้เป็นครั้งแรกที่เราผิงลิกมาก อันนี้ก็ลืมจากนั้นมาแล้วก็ไม่มีอะไรแหละที่นี้ เรื่อย ๆ ธรรมดาไม่เห็นมีอะไรขัดข้อง การเทศนาว่าการมันก็มี เรียนหนังสืออยู่มันก็มีการเทศน์ก็เทศน์เรื่อยธรรมดา แต่เทศน์ทางด้านปริยัติ ๆ ไปธรรมดา พอออกปฏิบัตินี้ไม่เทศน์เลย แต่มันก็มีนะในภาคปฏิบัติก็ตี ไป

พักอยู่ข้างบ้านเขา เขามีงานในบ้านเขาก็มานิมนต์เราไปเทศน์ ที่นี้ออกปฏิบัติมันเป็นมหาแล้วนี่ เราบอก โอ๊ย เทศน์ไม่เป็นเทศน์ไม่ได้ โอ๊ย อย่าพูดเลยลงว่ามหาเทศน์ไม่เป็นไม่มีใครเชื่อ เขามัดคอเราเอาตรงนี้ มหาที่มัดคองนะ ลงเป็นมหาแล้วเทศน์ไม่เป็นนี่ ไม่มีใครเชื่อแหละ เขาก็มัดคอไปเทศน์จนได้ มันมีเป็นครั้งคราว มีนั่นละเป็นครั้งแรก

ทุกวันนี้ไปบ้านหนองแขวงยังขบขัน ยังพูดแบบขบขันด้วย หมูหมาเปิดไก่อ้วนนี้ อย่ามาผ่านหน้านะ ยังโมโหไม่ถอยนะว่างั้น พูดสนุกไปอย่างนั้น มันขบขัน นี่พูดถึงความจนตรอกในการเทศน์ ไม่ลืมนะจนกระทั่งปานนี้ เราถึงได้เอามาพูดให้พี่น้องหลายฟัง ฟังซิเวลาเทศน์นี้ หน้าหนาวเดือนพฤศจิกายน กำลังหนาวนี้เหงื่อแตกออกเลย คนมันจะตายเข้าใจไหม ไม่มีทางออก ไปเทศน์ ต่อจากนั้นไม่ปรากฏ ไม่เคยมีเลย จนกระทั่งมาถึงปัจจุบันนี้

แล้วก็ทบทวนดูจิตดวงนี้เอาที่นี้ ทบทวนย้อนหลังนะ เอ้า เปิดให้มันชัด เวลานั้นมันก็ธรรมดาของคนเรา ถ้าว่ามีดีก็มิดดี อรรถธรรมได้มานิด ๆ หน่อย ๆ เท่านั้น ก็เอาออกมาเทศน์ จะได้เรื่องได้ราวอะไร ต่อจากนั้นก็ออกปฏิบัติ เรียนก็เทศน์ได้ไปได้ไปเรื่อย ๆ พอหลังจากนั้น ที่นี้ออกปฏิบัติ พูดให้ง่าย ๆ ที่นี้มันจำขึ้นมาแล้วกับคำว่ามิด ๆ มันเข้ากันไม่ได้เลย เดียวนี้บอกว่าจำว่างั้นเลยนะ ไม่มีอะไรในโลกธาตุนี้ที่เราจะผ่านมันไม่ได้ว่างั้นเลย

นี่เราพูดให้ฟังถึงเรื่องจิตดวงนี้ จิตดวงที่มันมิดดีนี่ เทศน์จนจะตายจะสลบไสลก็เทศน์ ครั้นเวลามันกระจำงขึ้นมาก็อย่างที่พูดนี้แหละ จิตดวงเดี่ยวนี้นะ มาพิจารณาย้อนหลัง โอ้ เป็นอย่างนั้น อย่างทุกวันนี้มันไม่มีจริง ๆ พูดจริง ๆ นะ สามแดนโลกธาตุ ไม่มีอะไรมาผ่านหัวใจได้เลย ขาดสะบันไปหมด โน่นฟังซิ ที่นี้เวลามันเป็นนะ ไม่มีอะไรขึ้นชื่อว่าสมมุติผ่านไม่ได้เลย ขาดสะบันไปหมด เป็นหลักธรรมชาติเอง มันจำทั้งวันทั้งคืน เพราะฉะนั้นการเทศน์ว่าการจึงบอกตรง ๆ เลย ในหัวใจดวงนี้เป็นธรรมทั้งแท่งแล้วครอบโลกธาตุ จึงไม่มีคำว่าอึดว่าอัน เอ้า ใครสงสัยอะไรให้ถามมา ผางทันทีเลยแล้วแต่จะออกมาหนักเบาเล็กน้อยที่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ถามมา ทางนี้จะออกรับกันทันที ๆ

ยกเมฆมาก็ยกเมฆใส่เลย เป็นอย่างนั้นนะ ไม่ได้มีคำที่คิดแบบวิตกวิจารณ์แบบโลกไม่มี ธรรมล้วน ๆ แล้วไม่มี จำอยู่ตลอดเวลา อะไร ๆ ผ่านมาขาดสะบันไปเลย ๆ เวลานี้จิตเป็นอย่างนั้น ก็เล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง กับที่ว่า จิตเต สุกกิลิฐฐะ ทุกคติปาฎิกงฺขา มันต่างกัน เข้าใจหรือ นี่ละการอบรมจิตเป็นอย่างนั้นละ จิตดวงนี้เมื่อได้ชักฟอกออกไปเรื่อย ๆ ค่อยกระจำง ๆ ก็เป็นอย่างที่ว่า กระจำงเต็มที่ เรียกว่าเลยนี้ไม่มีเต็มที่แล้วเลยนี้ไม่มี ก็ไม่เคยเห็นมีอะไรเปลี่ยนแปลงแม้เม็ดหินเม็ดทรายให้เห็นเลย

ตั้งแต่ขณะนั้นมาจนกระทั่งปานนี้ ท่านจึงเรียกว่านิพพานเที่ยง ก็คือไม่มีอะไรจะมาแปรสภาพได้เลย นั่นหลักธรรมชาติเป็นอย่างนั้น

เราจึงได้สอนโลกสงสารด้วยความเป็นห่วงเป็นใย เพราะอันนี้เป็นพยานในหัวใจดวงเดียว ใครจะเชื่อไม่เชื่อก็ตามนะ อันนี้มันจำอยู่แล้วจะไปสนใจอะไรกับใครเชื่อไม่เชื่อ ตัวนี้มันจำอยู่แล้ว จะไปหาหลักฐานพยานที่ไหนมายืนยันกัน ใครจะเชื่อก็ตามไม่เชื่อก็ตาม ธรรมมียังงี้ ผู้คู่ควรจะได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงไร เราจะออกตามที่ได้ผู้ได้รับประโยชน์นั้น ถ้าไม่ได้ดังก็ไม่ออก เป็นอย่างนั้นนะ ถ้าควรจะออกนี้ผางเลย เป็นอย่างนั้น ให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้ละ เรื่องจิตใจเป็นอย่างนี้

เป็นของฝึกได้นะจิตดวงนี้ เมื่อฝึกถึงสุดขีดแล้วตัดขาดสะบั้นลง วัฏวน ๆ คือความเกิดแก่เจ็บตายนี้เป็นการแบกหามกองทุกข์ไปทั้งนั้น นี่ขาดสะบั้นลงตาม ๆ กันหมดเลย นั่นฟังซิ นั่นละตามจิตถึงตัวจิตแล้ว อันใดเป็นเชื้อของจิตมันก็ฟาดขาดสะบั้นลงไป ไม่มีเชื้อของจิตที่จะพาเกิดตายก็ฟุ้ง เรียกว่าธรรมธาตุหรือนิพพานเท่านั้นเอง เอ้าเข้ามาที่นี้ โอ้ ไปใหญ่แล้ววันนี้ ว่าจะไม่เทศน์มากเลยไปใหญ่เลยนะวันนี้ละ

วัดป่าวังเลิง โอ้ย เรากำลังจะให้เขาไปนิมนต์พระมามาติกา กุสลา ทองเราสลับไปสามวัน วันนี้ฟื้นแล้ว สลับไปสามวัน ติดศูนย์ ๆ มาสามวันตลอด เราซึ่งเป็นผู้นำต้องกระเทือนใจซิ เราเป็นผู้นำกระเทือนทั่วประเทศจะว่าอะไร เราจึงวิตกวิจารณ์ เพราะฉะนั้นเวลาเขาจะให้รางวัลชนะเลิศ เราจึงไม่เอาอะไร เราจะเอาแต่ทองคำ ว่าอย่างนั้นเลย ถ้าได้ทองคำแล้วไหล(ใช้ในความหมายแบบโรคไหลตาย) ไปเลยก็ได้ มีพระหลายปานในวัดวังเลิง (มี ๙ องค์) ฟังจะอ่าน วัดป่าวังเลิง มีเจ้าอาวาสเป็นประธานพร้อมทั้งคณะลูกศิษย์ลูกหาคณะศรัทธาทั้งหลายมารวมกันบริจาต ทองคำได้ ๑ กิโล ๒ บาท ๒ สลึง เงินสดได้ ๔๔๕๐ บาท เอาละ อนุโมทนาพร้อมกันนะ เอาละวันนี้ได้ทองคำ ๑ กิโลแล้ว ที่สลับไปสามวันด้วยกัน วันนี้ลบกินไปแล้ว

หลวงตาบัวก็มีแต่ดินเพื่อชาติเท่านั้นแหละ เราไม่ได้ดินเพื่อเรานะ ดินจะเป็นจะตายมีแต่เพื่อชาติบ้านเมือง เราไม่มีอะไรแล้วเราบอกตรง ๆ คอยดูตั้งแต่ธาตุชั้นธัมมันจะไปเมื่อไรเท่านั้น เวลามันไม่ไปเราก็ซ่อมแซมมัน เช่น พายุพอกินพาหลับพานอน นี่คือซ่อมแซมธาตุชั้นธัมมันเพื่อทำประโยชน์ให้โลกเท่านั้น เมื่อหมดสภาพแล้ว ไม่เอาแล้วเหวอ ปิดปั๊บเดียวเท่านั้น เรื่องของสมมุตินี้ขาดสะบั้นไปหมดไม่มีอะไรเหลือเลย เวลานี้ยังเหลืออยู่ธาตุชั้นธัมมัน ที่เป็นสมมุติติดกับธรรมธาตุ ติดกับธรรมจิตที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ นั้น เป็นความรับผิดชอบ แต่ไม่มีได้เสียกับมัน หากรับผิดชอบมัน พาชับพาถ่ายพาหลับพานอน พายุพอกิน นี่คือธาตุชั้นธัมมันกวน มันบกพร่องต้องการตลอดเวลา มันจึงติดดินตลอดเวลาอยู่อย่างนี้ เราผู้รับผิดชอบคือหัวใจก็ต้องได้รับผิดชอบมัน

พออันนี้หมดสิ้นไปแล้ว คืออันนี้แหละพาทำงาน เมื่อได้ซ่อมแซมแล้วมันก็ทำการงานใด ๆ ได้ ทำประโยชน์ให้โลกได้ อย่างเทศน์เวลานี้ก็เทศน์ได้จากชั้นธอันนี้เอง พออันนี้ขาดลงไปปั๊บเท่านั้น นั่นละท่านเรียกว่า อนุปาติเสสนิพพาน คือ สอุปาทิเสสนิพพาน นี่เป็นผู้ถึงวิมุตติหลุดพ้นได้นิพพานแล้ว แต่ยังมีชีวิตครองชั้นธอยู่ ท่านเรียกว่า สอุปาทิเสสนิพพาน เป็นผู้ถึงนิพพานแล้วด้วยทางจิตใจ แต่ยังคงธาตุครองชั้นธซึ่งเป็นสมมุติอยู่เท่านั้นเอง พอธาตุชั้นธสลายปั๊บลงไปเท่านั้นละ เรียกว่า อนุปาติเสสนิพพาน เป็นนิพพานล้วน ๆ แล้ว สมมุติแม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่เข้าไปเจือปนเลย ถ้าพูดทางโลกก็เป็นคนละโลกล้วน ๆ ตั้งว่าโลกวิมุตติเสีย เรียกว่าขาดตั้งแต่บัดนั้นต่อไป ไม่มีอะไรเหลือแล้ว นั่นท่านเรียกว่า อนุปาติเสสนิพพาน

นี่ก็พยายามเอาธาตุชั้นธอันนี้ออกใช้ ฟัน้องทั้งหลายฟังเราพูดอย่างเปิดเผยเลย เราไม่มีอะไรสะทกสะท้านกับสามแดนโลกธาตุนี้ พอที่จะมาทำเราให้กระทบกระเทือนไม่ว่าดิฉินนินทา สรรเสริญ ว่าเราจะมีส่วนได้ส่วนเสีย เราไม่มีเราพอทุกอย่างแล้ว เราจึงพูดได้เต็มอรรถเต็มธรรมเท่าที่พอแล้วในหัวใจของเรา เอาละวันนี้ ให้พระนะ ดิละ อนุโมทนา ต่างคนต่างหาอีกนะทองคำเราให้ได้มาก ๆ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd